Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 16 juli 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artikel 5 — Varumärkesförsedda varor, vilka övergått till fri omsättning och hänförts till uppskovsförfarandet för punktskatt utan tillstånd från varumärkesinnehavaren — Varumärkesinnehavarens rätt att motsätta sig hänförandet — Begreppet användning i näringsverksamhet”

I mål C-379/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Gerechtshof Den Haag (Nederländerna) genom beslut av den 22 juli 2014, som inkom till domstolen den 7 augusti 2014, i målen

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV

mot

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd,

och

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd

mot

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič (referent) samt domarna A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas och C.G. Fernlund,

generaladvokat: Y. Bot,

* Rättegångsspråk: nederländska.

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— TOP Logistics BV, genom G. van der Wal och M. Tsoutsanis, advocaten,

— Van Caem International BV, genom J. S. Hofhuis, advocaat,

— Bacardi & Company Ltd och Bacardi International Ltd, genom N.W. Mulder, R.E. van Schaik och A.M.E. Voerman, advocaten,

— Frankrikes regering, genom D. Colas och F. Gloaguen, båda i egenskap av ombud,

— Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, M. Rebelo och N. Vitorino, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom F. Wilman, F.W. Bulst och L. Grønfeldt, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 5 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan, å ena sidan, TOP Logistics BV (nedan kallat TOP Logistics) och Van Caem International BV (nedan kallat Van Caem) och, å andra sidan, Bacardi & Company Ltd och Bacardi International Ltd (nedan gemensamt kallade Bacardi) och ett mål mellan, å ena sidan, Bacardi och, å andra sidan, TOP Logistics och Van Caem. Målen rör varor från Bacardi som, utan dess tillstånd, förts in till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och hänförts till uppskovsförfarandet för punktskatt.

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 89/104

3 I artikel 5.1 och 5.3 i direktiv 89/104 föreskrivs följande:

”1. Det registrerade varumärket ger innehavaren en ensamrätt. Innehavaren har rätt att förhindra tredje man, som inte har hans tillstånd, att i näringsverksamhet använda

a) tecken som är identiska med varumärket med avseende på de varor och tjänster som är identiska med dem för vilka varumärket är registrerat,

b) tecken som på grund av sin identitet eller likhet med varumärket och identiteten eller likheten hos de varor och tjänster som täcks av varumärket och tecknet kan leda till förväxling hos allmänheten, inbegripet risken för association mellan tecknet och varumärket.

…

3. Bl.a. kan följande förbjudas enligt punkterna 1 och 2:

…

b) Att utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under tecknet.

c) Att importera eller exportera varor under tecknet.

…”

4 Direktiv 89/104 upphävdes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25), som trädde i kraft den 28 november 2008. Med hänsyn till tidpunkten för de faktiska omständigheterna ska dock de nationella målen avgöras med tillämpning av direktiv 89/104.

Direktiv 92/12/EEG

5 I artikel 3.1 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) föreskrivs följande:

”Detta direktiv skall på gemenskapsnivå tillämpas på följande varor …

— …

— alkohol och alkoholdrycker,

— …”

6 I artikel 4 b och c i direktiv 92/12 föreskrivs följande:

”I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

…

b) *skatteupplag*: en plats där varor som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds enligt uppskovsreglerna av en godkänd lagerhavare inom ramen för hans affärsverksamhet, under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

c) *uppskovsregler*: en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring och flyttning av varor, varvid punktskatten är vilande.

…”

7 I artikel 5.1 i direktiv 92/12 föreskrivs följande:

”De varor som avses i artikel 3.1 skall beläggas med punktskatt vid den tidpunkt då de tillverkas inom gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 2 eller när de importeras dit.

Import av en punktskattebelagd vara skall avse införandet av denna vara till gemenskapens territorium …

Då varan omfattas av något gemenskapens tullförfarande vid införandet till gemenskapens territorium, skall importen dock anses äga rum när varan lämnar gemenskapens tullförfarande.”

8 I artikel 6.1 i direktiv 92/12 föreskrivs följande:

”Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan släpps för konsumtion …

Frisläppande av punktskattebelagda varor för konsumtion skall utgöras av

a) varje avvikelse, inklusive otillåten avvikelse, från uppskovsreglerna,

b) all tillverkning, inklusive otillåten tillverkning, av sådana varor utom ramen för uppskovsreglerna,

c) all införsel, inklusive otillåten införsel, av sådana varor om de inte omfattas av uppskovsregler.”

9 I artikel 11.2 i direktiv 92/12 föreskrivs följande:

”Tillverkning, bearbetning och innehav av punktskattebelagda varor för vilka punktskatt inte har erlagts skall äga rum i ett skatteupplag.”

10 Direktiv 92/12 upphävdes och ersattes, med verkan från den 1 april 2010, av rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12). Med hänsyn till tidpunkten för de faktiska omständigheterna ska dock de nationella målen avgöras med tillämpning av direktiv 92/12.

Förordning (EEG) nr 2913/92

11 I artikel 91.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/1999 av den 13 april 1999 (EGT L 119, s. 1) (nedan kallad tullkodexen), föreskrivs följande:

”Förfarandet för extern transitering skall medge befordran från en plats till en annan inom gemenskapens tullområde av

a) icke-gemenskapsvaror utan att dessa varor beläggs med importtullar och andra avgifter eller blir föremål för handelspolitiska åtgärder,

…”

12 I artikel 92 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Förfarandet för extern transitering avslutas och skyldigheterna för den som omfattas av förfarandet anses fullgjorda när de varor som förfarandet gäller och de handlingar som krävs företes för bestämmelsetullkontoret, i enlighet med bestämmelserna för förfarandet i fråga.

2. Tullmyndigheterna avslutar förfarandet för extern transitering när de kan fastställa att förfarandet har avslutats på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som inkommit till avgångskontoret och de som inkommit till bestämmelsetullkontoret.”

13 I artikel 98.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Tullagerförfarandet skall möjliggöra lagring i tullager av

a) icke-gemenskapsvaror utan att dessa varor beläggs med importtullar eller utsätts för handelspolitiska åtgärder,

…”

14 Tullkodexen upphävdes och ersattes av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad tullkodex) (EUT L 145, s. 1). Med hänsyn till tidpunkten för de faktiska omständigheterna regleras dock de varor som nämnts i punkt 19 nedan av tullkodexen.

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 TOP Logistics, tidigare Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV (nedan kallat Mevi), är ett företag som bedriver verksamhet bestående i lagring och omlastning av varor. Mevi har beviljats tillstånd att driva ett tullager och ett skatteupplag.

16 Van Caem är ett företag som bedriver internationell handel med märkesvaror.

17 Bacardi tillverkar och saluför alkoholhaltiga drycker samt innehar flera olika varumärken för sina varor.

18 Under år 2006 lagrades, på Van Caems begäran, flera partier varor tillverkade av Bacardi, vilka hade transporterats till Nederländerna från en tredje stat, hos Mevi i Rotterdams hamn (Nederländerna).

19 Dessa varor hänfördes till det suspensiva tullförfarandet för extern transitering eller tullagerförfarandet, eftersom de hade betecknats som ”T1-varor”.

20 Vissa av varorna övergick därefter till fri omsättning och hänfördes till uppskovsförfarandet för punktskatt. Dessa varor omfattades således inte längre av de suspensiva tullförfaranden som regleras i artiklarna 91, 92 och 98 i tullkodexen och placerades i ett skatteupplag.

21 Bacardi – som inte hade gett sitt tillstånd till införseln av de aktuella varorna till EES och som dessutom hade fått kännedom om att produktkoderna hade tagits bort på de flaskor som ingick i de aktuella varupartierna – tog varorna i beslag och väckte talan vid Rechtbank Rotterdam med yrkande om flera olika åtgärder. Som grund för dessa yrkanden gjorde Bacardi gällande att det var fråga om skada på dess Beneluxvarumärken.

22 I dom av den 19 november 2008 fann Rechtbank Rotterdam (domstol i första instans i Rotterdam) att införseln av varorna till EES skadade Bacardis Beneluxvarumärken och förordnade om vissa av de yrkade åtgärderna.

23 TOP Logistics överklagade domen till Gerechtshof Den Haag (domstol i andra instans i Haag). Van Caem tilläts intervenera i målet om överklagande.

24 I mellandom av den 30 oktober 2012 slog Gerechtshof Den Haag fast att det inte hade varit fråga om någon skada på Bacardis Beneluxvarumärken så länge som de aktuella varorna hade haft status som T1-varor.

25 I mellandomen angav Gerechtshof Den Haag att den hade för avsikt att begära förhandsavgörande vad gäller frågan huruvida det uppstod skada på varumärkena så snart de aktuella varorna hänfördes till uppskovsförfarandet för punktskatt.

26 I beslutet om hänskjutande har Gerechtshof Den Haag angett att eventuell tull har betalats för de varor som befinner sig i skatteupplag, vilket inte gäller för T1-varorna. De varor som befinner sig i skatteupplag har således importerats i den mening som avses i direktiv 92/12 och övergått till fri omsättning. De har blivit gemenskapsvaror.

27 Dessa överväganden måste emellertid, enligt Gerechtshof Den Haag, inte nödvändigtvis leda till slutsatsen att de aktuella varorna har importerats i den mening som avses i artikel 5.3 c i direktiv 89/104.

28 Dessutom hyser Gerechtshof Den Haag tvivel vad avser frågan huruvida det, när det gäller varor som hänförts till uppskovsförfarandet för punktskatt, kan anses föreligga ”användning i näringsverksamhet” i den mening som avses i artikel 5.1 i förordning nr 89/104 och risk för skada på en av varumärkets funktioner i den mening som avses i EU-domstolens praxis.

29 Mot denna bakgrund beslutade Gerechtshof Den Haag att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”Frågorna avser varor med härkomst utanför EES som, efter det att de förts in till EES (av någon annan än varumärkesinnehavaren och utan dennes tillstånd), hänförts till tullförfarandet för extern transitering eller tullagerförfarandet … i en medlemsstat i Europeiska unionen.

1) När sådana varor därefter – under omständigheterna i detta mål – hänförs till ett uppskovsförfarande för punktskatter, ska då dessa varor anses ha importerats i den mening som avses i artikel 5.3 c i direktiv 89/104, så att det då är fråga om ’användning (av kännetecknet) i näringsverksamhet’, något som varumärkesinnehavaren i så fall kan förhindra med stöd av artikel 5.1 i nämnda direktiv?

2) Om fråga 1 besvaras jakande, ska då – under omständigheterna i detta mål – blotta förekomsten av sådana varor i en medlemsstat (vilka hänförts till ett uppskovsförfarande för punktskatter) inte anses skada eller kunna skada varumärkets funktion, med följden att den varumärkesinnehavare som åberopar nationella varumärkesrätter i den medlemsstaten inte kan motsätta sig förekomsten av varorna?”

Prövning av tolkningsfrågorna

30 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna, vilka ska prövas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 5 i direktiv 89/104 ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke som är registrerat i en eller flera medlemsstater kan motsätta sig att tredje man låter hänföra varor som är försedda med detta varumärke till uppskovsförfarandet för punktskatter efter att, utan tillstånd från innehavaren, ha låtit införa dem till EES och låtit dem övergå till fri omsättning.

31 Det är väsentligt att innehavaren av ett varumärke som är registrerat i en eller flera medlemsstater kan kontrollera det första utsläppandet av varor försedda med detta varumärke på marknaden inom EES (se, bland annat, dom Zino Davidoff och Levi Strauss, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, punkt 33, dom Makro Zelfbedieningsgroothandel m.fl., C-324/08, EU:C:2009:633, punkt 32, och dom L'Oréal m.fl., C-324/09, EU:C:2011:474, punkt 60).

32 För att detta ska vara möjligt ger artikel 5 i direktiv 89/104 varumärkesinnehavaren en ensamrätt som gör att denna kan förhindra tredje man att, bland annat, importera varor som försetts med varumärket, utbjuda dem till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål om varumärkesinnehavaren inte har gett sitt tillstånd härtill (dom Zino Davidoff och Levi Strauss, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, punkt 40, dom Van Doren + Q, C-244/00, EU:C:2003:204, punkt 33, och dom Peak Holding, C-16/03, EU:C:2004:759, punkt 34).

33 I detta fall har de varor som är aktuella i de nationella målen tillverkats i en tredje stat. De har förts in till Europeiska unionens tullområde utan tillstånd från varumärkesinnehavaren och hänförts till ett suspensivt tullförfarande. De har sedan övergått till fri omsättning, vilket innebar att det suspensiva tullförfarandet avslutades och att importtull betalades, allt utan tillstånd från varumärkesinnehavaren.

34 Det framgår av beslutet om hänskjutande att de varor som är aktuella i det nationella målet inte längre är hänförda till ett suspensivt tullförfarande. Den rättspraxis enligt vilken hänförandet av märkesvarorna till ett suspensivt tullförfarande, såsom det förfarande för extern transit som avses i artiklarna 91 och 92 i tullkodexen eller det tullagerförfarande som avses i artikel 98 i tullkodexen, kan inte i sig skada varumärkesinnehavarens ensamrätt (se, bland annat, dom Philips och Nokia, C-446/09 och C-495/09, EU:C:2011:796, punkterna 55 och 56 och där angiven rättspraxis) är följaktligen inte tillämplig i ett sådant mål som de nationella målen.

35 Däremot har de varor som är aktuella i de nationella målen varit föremål för import i den mening som avses i artikel 5.3 c i direktiv 89/104, eftersom importtull har betalats för dem och de har övergått till fri omsättning (se, för ett liknande resonemang, dom Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, punkterna 43 och 44, och beslut Canon, C-449/09, EU:C:2010:651, punkt 18).

36 De aktuella varorna ingår dessutom i en av de varukategorier som avses i artikel 3.1 i direktiv 92/12 och därmed blev de även, enligt artikel 5.1 häri, importerade varor i den mening som avses i direktivet vid den tidpunkt då de inte längre omfattades av tullförfarandet.

37 Den hänskjutande domstolens tvivel vad gäller frågan huruvida varumärkesinnehavaren kan motsätta sig att de varor som sålunda övergått till fri omsättning utan dennes tillstånd hänförs till uppskovsförfarandet för punktskatt beror i första hand på att punktskatt, såsom framgår av bestämmelserna i direktiv 92/12, inte betalas under den tid då varorna befinner sig i ett skatteupplag och att varorna därmed ännu inte kan släppas ut på marknaden.

38 Såsom Bacardi och den franska regeringen angett, framgår det såväl av ordalydelsen i artikel 5.3 direktiv 89/104 som av den rättspraxis som nämnts i punkt 32 ovan att varumärkesinnehavaren inte på något sätt är skyldig att vänta på att de varor som försetts med dennes varumärke släpps ut på marknaden för att kunna utöva sin ensamrätt. Varumärkesinnehavaren kan nämligen även motsätta sig vissa åtgärder som vidtas utan dennes tillstånd innan det att varorna släpps ut på marknaden. En sådan åtgärd är import av de aktuella varorna och lagring av dem i syfte att släppa ut dem på marknaden.

39 Vid en jämförelse mellan artikel 5.3 och artikel 5.1 i direktivet framgår att en näringsidkare – såsom, i detta fall, Van Caem – som låter importera varor till unionen utan varumärkesinnehavarens tillstånd och låter hänföra varorna till uppskovsförfarandet för punktskatt, varvid de befinner sig i ett skatteupplag i avvaktan på att punktskatt ska betalas och att de släpps ut på marknaden, ska anses ”i

näringsverksamhet använda tecken som är identiska med varumärket med avseende på … varor … som är identiska med dem för vilka varumärket är registrerat” i den mening som avses i artikel 5.1 i direktiv 89/104.

40 Importen och lagringen av varor som är försedda med ett kännetecken som är identiskt med någon annans varumärke med avseende på varor som är identiska med dem för vilka varumärket är registrerat innebär visserligen inte att näringsidkaren använder kännetecknet i transaktioner med konsumenter. Orden ”använda” och ”i näringsverksamhet” i artikel 5.1 i direktiv 89/104 får emellertid, såvida artikel 5.3 i direktivet ska behålla sin ändamålsenliga verkan, inte tolkas så, att de endast avser direkta relationer mellan en näringsidkare och en konsument.

41 När det gäller begreppet använda har domstolen redan preciserat att det är fråga om användning av ett kännetecken som är identiskt med varumärket i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 89/104 när den aktuella näringsidkaren använder kännetecknet i sin egen marknadskommunikation (dom Google France och Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 56).

42 Så är exempelvis fallet när en näringsidkare importerar varor försedda med någon annans varumärke eller överlämnar sådana varor till en upplagsinnehavare i syfte att släppa ut dem på marknaden. Om så inte var fallet skulle åtgärderna import och lagring i syfte att släppa ut varor på marknaden, vilka nämns i artikel 5.3 i direktiv 89/104 och vilka normalt sett inte innebär någon direkt kontakt med potentiella konsumenter, inte kunna anses utgöra användning i den mening som avses i denna artikel och således inte kunna förhindras, trots att unionslagstiftaren uttryckligen har angett att de utgör sådana åtgärder som kan förhindras.

43 När det gäller uttrycket ”i näringsverksamhet” framgår det av fast rättspraxis att användningen av det kännetecken som är identiskt med varumärket sker i näringsverksamhet när användningen inte sker privat utan i samband med en affärsverksamhet som syftar till att ge ekonomisk vinst (dom Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, punkt 40, dom Céline, C-17/06, EU:C:2007:497, punkt 17, och dom Google France och Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 50).

44 Så är uppenbart fallet när en näringsidkare som bedriver parallellhandel med märkesvaror, såsom i de nationella målen, låter importera och lagra sådana varor.

45 När upplagsinnehavaren, i detta fall TOP Logistics, tillhandahåller tjänster bestående i lagring av varor försedda med någon annans varumärke, utgör detta däremot inte användning av ett kännetecken som är identiskt med varumärket med avseende på varor eller tjänster som är identiska med dem för vilka varumärket är registrerat. I den mån denna tjänsteleverantör gör det möjligt för kunderna att använda kännetecknet i näringsverksamhet ska dennes roll inte bedömas på grundval av bestämmelserna i direktiv 89/104 utan, i förekommande fall, utifrån andra rättsregler (se, analogt, dom Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, punkterna 28–35).

46 Den hänskjutande domstolen önskar även få klarhet i vilken risk för skada på varumärkets funktioner som kan bli följden av att varor försedda med någon annans varumärke hänförs till uppskovsförfarandet för punktskatt. I detta sammanhang har den hänskjutande domstolen nämnt praxis från EU-domstolen, enligt vilken den ensamrätt som varumärket ger – i en sådan situation som avses i artikel 5.1 a i direktiv 89/104 – endast kan utövas när tredje mans användning av kännetecknet skadar eller kan skada en av varumärkets funktioner, oberoende av om det rör sig om funktionen att ange ursprunget för den vara eller tjänst som avses med varumärket eller någon annan av dess funktioner (dom Google France och Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punkt 79, och dom Interflora och Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, punkt 38).

47 Den grundläggande ursprungsangivelsefunktionen gör det möjligt att säkerställa att den vara eller tjänst som avses med varumärket härrör från ett visst företag och att detta är det företag under vars kontroll varan eller tjänsten saluförs (dom Backaldrin Österreich The Kornspitz Company, C-409/12, EU:C:2014:130, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

48 Såsom Bacardi och den franska regieringen har angett, är alla åtgärder som vidtas av tredje man och som hindrar innehavaren av ett varumärke som är registrerat i en eller flera medlemsstater från att utöva den rätt att kontrollera det första utsläppandet på marknaden inom EES av de varor som är försedda med varumärket – vilken framgår av den rättspraxis som nämnts i punkt 32 ovan – ägnad att skada varumärkets ursprungsangivelsefunktion. Verkan av att varor importeras utan den aktuella varumärkesinnehavarens tillstånd och att de förvaras i ett skatteupplag i avvaktan på att de släpps ut på marknaden i unionen är att varumärkesinnehavaren fråntas möjligheten att kontrollera det sätt på vilket varor försedda med dennes varumärke för första gången släpps ut på marknaden inom EES. Sådana åtgärder skadar således den funktion hos varumärkets som består i att ange det företag från vilket varorna härrör och under vars kontroll det första utsläppandet på marknaden sker.

49 Det faktum att de varor som importerats och hänförts till uppskovsförfarandet för punktskatt därefter kan exporteras till en tredje stat och således inte nödvändigtvis kommer att släppas ut på marknaden i en medlemsstat föranleder inte någon annan bedömning. I detta hänseende räcker det att nämna att alla varor som övergått till fri omsättning kan exporteras. Denna möjlighet kan inte hindra att varumärkesreglerna tillämpas på varor som importerats till unionen. Dessutom är även exporten i sig en sådan åtgärd som avses i artikel 5.3 i direktiv 89/104.

50 Mot denna bakgrund ska frågorna besvaras enligt följande. Artikel 5 i direktiv 89/104 ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke som är registrerat i en eller flera medlemsstater kan motsätta sig att tredje man låter hänföra varor försedda med detta varumärke till uppskovsförfarandet för punktskatt efter att, utan tillstånd från varumärkesinnehavaren, ha låtit införa dem till EES och låtit dem övergå till fri omsättning.

Rättegångskostnader

51 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 5 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke som är registrerat i en eller flera medlemsstater kan motsätta sig att tredje man låter hänföra varor försedda med detta varumärke till uppskovsförfarandet för punktskatt efter att, utan tillstånd från varumärkesinnehavaren, ha låtit införa dem till EES och låtit dem övergå till fri omsättning.

Underskrifter